

fuldstgjøre de Forbringinger, som af og til paa Rigsdagen have gjort sig gjældende med Hensyn til en noget nærmere Bestemmelse af den Fremgangsmaade, som skal finde Sted under Valghandlingen. Reglen efter den gjældende Lovgivning er egentlig kun den, at Formanden leder Forhandlingen. De enkelte Spørgsmaal, som kunne opstaae, maae altsaa afgjøres efter Formandens Skjøn paa bedste Maade i Henhold til de Grundsaetninger, som ere de ledende ved slige Forhandlinger i Almindelighed. Det blev imidlertid fremhævet, at man paa et Sted i den gjældende Lov har en Bestemmelse om, at, hvor der er flere Valgcandidater, skal der tages Hensyn til deres Navnes Begyndelsesbogstav. Naar der er Tale om, hvem af Candidaterne der først skal sættes under Afstemning ved Raaring, saa tages der Hensyn til Navnets Begyndelsesbogstav; men nu er det blevet bemærket, at det kan have nok saa megen Interesse i Tvivls Tilfælde at have en lignende fast Regel med Hensyn til de Forhandlinger, som gaae forud for Afstemningen. Dette er forekommet Udvalget grundet, dog saaledes, at det ikke har troet, at det vilde være rigtigt at give en ufravigelig fast Regel, som skulde anvendes, selv om alle Vedkommende ikke havde Noget imod, at man gik frem paa en noget anden Maade. De Forslag, vi have stillet, ville derfor findes at være stillede udtrykkelig for det Tilfælde, at der er Tvist. I Slutningen af § 35 er det saaledes foreslaaet, at i Tilfælde af Uenighed om den Orden, hvori Ordet første Gang ønskes, er Candidaternes Navnes Bogstavsfølge afgjørende. Naar der er flere Candidater, og der derhos er Forskjellige, der ønske at stille Spørgsmaal til dem, da kunde man dernæst tænke sig, at Tiden paa en meget besværlig og lidet helbig Maade kunde blive opbrugt, dersom den første Candidats Interpellanter, hvad enten det var hans Venner eller Ikke-Venner, bleve ved saalænge med deres Interpellationer, at Forsamlingen blev utaalmodig og træt, og at der saaledes saa at sige ingen Leilighed blev for de andre Candidater til at høre sig. Heller ikke her har man meent, at nogen tvingende Regel skulde opstilles, saaledes at Formanden ikke kunde ordne Forhandlingen anderledes; kun hvis det

af Nogen af Candidaterne forlanges, har man meent, at Reglen skal være den, at ingen Forespørgsel kan stilles til nogen af Candidaterne, før een af hver Candidats Stillere, og alle Candidaterne selv en Gang have haft Leilighed til at udtale sig. Jeg tør ikke paastaae, at man ikke kunde opstille andre Regler, men det er dog, saavidt jeg veed, det, man fra forskjellige Sider snarest har tænkt sig, naar man vilde give en Regel for dette Tilfælde. — I § 40 vilde de ærede Medlemmer finde en Bestemmelse, som vistnok vil erkjendes at være praktisk, nemlig, at man i de større Communer kan afbenytte Afskrifter af forskjellige Dele af Valglisten. Naturligvis maae de være bekræftede. — I Begyndelsen af § 42 er der i Righed med, hvad man har optaget i de senere communale Valgløve, foreslaaet, at der skal være fastsat en bestemt Frist, i hvilken Valghandlingen skal holdes aaben, selv om der ikke er nogen Vælger tilstede. Her staaer Sagen saaledes, at jeg ogsaa vilde kunne tiltræde det Forslag af et æret Medlem (H. Rasmussen), som gaaer ud paa, at det istedetfor „naar mindst 3 Timer ere forløbne efter den skriftlige Afstemnings Begyndelse, og de til da tilstedekomende Vælgere have afgivet deres Stemme“ skal hedde: „Naar de tilstedekomende Vælgere have afgivet deres Stemme“. Det er et Punkt, som vi ganske skulde henstille til Thinget; det er foreslaaet, fordi man ved de almindelige Communalvalg, som dog ikke ere nær saa vigtige som disse Valg, har lagt Vægt paa at faae en saadan Bestemmelse fastsat om, at Protocollerne skulde holdes aabne en vis Tid; men det kan ganske vist ogsaa siges, at, naar Vedkommende ikke komme tilstede i rette Tid, er der ingen Grund til at holde dem aabne. Det er, som sagt, et Punkt, vi ganske skulde henstille. — Jeg tør bede det betragtet som en reen Stiilrettelse, naar Udvalget har foreslaaet i § 42 istedenfor „skriftlige“ at sætte „navnlige“, ikke fordi „skriftlige“ ikke i og for sig kunde være ligesaa rigtigt, men fordi det nu engang er Lovsprog at kalde det „navnlig“ Afstemning. — Endelig vil det sees, at vi i § 42 have gjort Forsøg paa at give Regler for et Punkt, med Hensyn til hvilket det under flere Forhandlinger i Folkethinget angaaende Prø-